

Fabián Estapé

Estapé respon

Sobre la il·legalitat del Constitucional

—El president del Banc Central Europeu, Jean-Claude Trichet, considera que en vista de la situació econòmica actual cal moderació salarial, per a poder augmentar la competitivitat de les empreses. Creieu que és el camí?

—En principi, aquest és el camí de la misèria. Cal mirar d'augmentar el nivell de les inversions privades; això sí que generaria ocupació i competitivitat.

—També el Banc d'Espanya demana reformes laborals si es vol crear ocupació. Quina mena de reformes creieu que s'haurien d'aplicar?

—Seria tan útil que el BE expliqués quines reformes calen, per a saber què ens espera! El problema de les empreses que volen invertir o fer alguna operació per a millorar és que es troben tota mena d'obstacles legals i administratius, i molts funcionaris que els diuen allò de "vuelva usted mañana". De manera que com volen que aquest país vagi endavant? Més que reformes del mercat laboral calen reformes dels funcionaris.

—Zapatero ha admès que no sap quan es reactivarà l'economia i es podrà crear ocupació. L'executiu espanyol navega sense rumb, en aquesta crisi?

—Diu que no sap si quan comenci la recuperació tindrà prou vigor per a crear ocupació. La cabdria de Zapatero em deixa preocupat, perquè em sembla que hi ha més bona fe que no encert i bona punteria.

—Mentrestant, el dèficit de l'estat espanyol s'ha multiplicat per set en un any...

—S'hi ha invertit més, però no s'ha creat ocupació. Alguna cosa grinyola, oi? S'ha cobert l'excés de despesa pública abaixant el percentatge del deute públic.

—Trichet també creu que el sistema financer espanyol és "un orgull nacional". Ho és, a parer vostre?

—Em costa de creure que el sistema bancari espanyol sigui un esperit de joia. Potser és que no sóc banquer. I tampoc no entenc que el senyor Botín digui que els bancs encara han de ser més grans. Els consellers del Banc Santander ja estan contents amb la dimensió del seu banc, i prou feina tenen a governar-lo ara.

—Professor Estapé, Catalunya encara resta pendent de la sentència del Constitucional. Fins quan creieu que s'allargarà aquesta mena d'agonia?

—Que sigui el dia que vulgui, però de cap manera pot ser el 28 de desembre... El Tribunal actua il·legalment, perquè la Constitució diu que el TC ha de tenir dotze membres, i ara en té onze.

—Creieu que la intervenció del Constitucional en un estatut referendat per la ciutadania és legítima?

—El Constitucional creu que l'Estatut té un vici d'origen, que és ser català. L'estatut de València no importa a ningú, però el de Catalunya, sí. Em sembla fora de les regles democràtiques que el Constitucional es pronunciï sobre un text ja referendat.

—Quina reacció hauria de tenir Catalunya si hi ha una retallada del text?

—Ho ha de meditar molt, perquè en aquests casos hem de saber fins on es pot estirar la màniga.

—A Zapatero li convé, una clatellada a l'Estatut?

—No li convé gens, però tampoc no li convé que sembli que afluixa.

—El PSC es plantaria davant el PSOE en un supòsit de retallada substancial, o s'ho empassaria?

—S'ho acabaria empassant, però amb un mal de ventre dels que fan història. I el dia de les eleccions potser hauria d'anar urgentment al servei.

Gemma Aguilera

L'entrellat

Toni Canyís

Fronteres culturals

No hi ha amor, ni encara menys sexe, només interès. Malgrat compartir sostre, la societat espanyola viu d'esquena a la cultura catalana. Fins i tot amb animadversió. La cultura és ara, sobretot, un mercat. Doncs per als espanyols, culturalment, només som un mercat que compra els seus productes. No hi ha cap mena de permeabilitat en sentit contrari, llevat que el producte sigui homologable com a genuïnament espanyol.

Qualsevol ciutadà espanyol mitjanament instruït a qui demanis, sabria dir-te el nom d'un escriptor portuguès contemporani, ni que sigui perquè a Saramago li van donar el Nobel. I recorda un grup musical o un cantant portuguesos, segur que almenys un. Aquests mateixos sabrien dir-te el nom d'un escriptor que escriu en català o un grup de rock català actual? En dubto, perquè per a la immensa majoria d'espanyols mitjanament instruïts la cultura catalana, malgrat conèixer en el mateix estat, no existeix. Ni saben què es llegeix o s'escolta aquí ni els interessa. Els autors catalans, ni quan es tradueixen al castellà no desperten sinó rebuig. Els mitjans de comunicació espanyols hi són totalment refractaris. Hi ha videoclips en català? Fins i tot si parlem d'alta cultura, el tractament és escandalós. Algú es va fixar en la rellevància que van donar *El País* o *El Mundo* a la mort de Baltasar Porcel? Ni a l'escola espanyola no hi ha lloc per a les altres llengües ni les altres cultures.

A través de la concessió de llicències de televisió, l'estat ha reforçat encara més un mercat únic cultural de referents exclusivament castellans. L'única alternativa econòmicament viable és afegir-s'hi. El producte que s'escapa de la norma és abocat a un consum local, sempre que respecti la frontera autonòmica, és clar. Talment una reserva índia.

Periodista